

Точна адреса інвестицій – Севастополь

Лучія ПУЗИКОВА (Крим)

60

Визначення форумом міста-героя як адреси для інвестицій – результат спільної діяльності його організаторів. Серед них – Севастопольська міська державна адміністрація, Севастопольська міська рада, громадська організація «Фонд «Севастополь», Севастопольська торгово-промислова палата, Севастопольський інститут банківської справи.

Попередній форум відбувся сім років тому. Тоді в місті відкрилося підприємство «Авліта», одне з найбільших в Україні. Воно було створене за участю іноземного інвестора, арабського бізнесмена Рафіка Дау, який запам'ятовується севастопольцям своєю активністю у розв'язанні багатьох соціальних проблем городян. Прикладом залучення інвестицій останніми роками в Севастополі є будівництво вітчизняним бізнесменом Павлом Лебедєвим першого в місті 5-зіркового готелю «Аквамарин», готелю «Севастополь» – одного із перших у країні, що увійшов до міжнародної готельної мережі, підприємства «Метал Сервіс Груп», яке виробляє опорні конструкції для вітрогенераторів.

З'явилася велика кількість круїзних суден і в місті-герої похвальнося морське судноплавство. Відкрився чудовий музей європейського рівня на Михайлівській батареї. Підприємство «Таврида-електрик» вклало кошти в меморіал «35 батарея». Місто проводить різні фестивалі: класичної і джазової музики, кіно- та фотомистецтва «Війна і мир», байкшоу. Є й держінвестиції. На початку цієї осені міська влада відкрила дорожню розв'язку на 7-му кілометрі Балаклавського шосе, помітно розвантаживши в'їзд і виїзд із Севастополь.

Міжнародний інвестиційний форум «ISIF-2011» у Севастополі ще раз довів світові готовність міста співпрацювати і розвиватися.

поля. Та й загалом, місто причепурилося до свого 225-річчя.

Директор громадської організації «Фонд «Севастополь» Михайло Юрлов повідомив журналістам: «Якщо говорити тільки про наше місто, то 162,8 мільйона доларів США – накопичувальний показник прямих іноземних інвестицій, або ПІІ. Це, чесно кажучи, мізер! У перерахунку на кожного севастопольця це 430 доларів. Для порівняння, на жителя Києва припадає близько 8000 доларів, Дніпропетровської області – 2200, Донецька – близько 1000. Загалом у країні ПІІ на душу населення 2010 року становили близько 1000 доларів порівняно з 2,2 тисячі доларів у Росії і 5,2 тисячі доларів у Польщі».

Усе це свідчить про те, що Севастополь, маючи великі цілі, повинен залучати й солідні резерви для розвитку інвестиційної діяльності. Не всі можливості вичерпано.

Останніми роками почастішали зміни керівництва міста, а з ними – й ротація кадрів усіх ланок та всіх рівнів. Досі немає чіткої концепції соціально-економічного розвитку міста загалом. Недосконалою є дозвільна система. Над нею треба працювати з урахуванням усіх попередніх непорозумінь у відносинах з інвесторами. Потрібні також дієздатні закони, що забезпечать гарантії інвесторам. У результаті всі спроби розвивати економіку міста нагадують ковдру з клаптиків, котру кожен тягне на себе, а вона не може всіх зігріти.

І все-таки перші кроки вже зроблено – за фінансування та безпосередньої допомоги USAID (Агентство США з міжнародного розвитку). Міською експертною радою розроблено, а сесією міськради затверджено «Стратегічний план залучення інвестицій».

Центральною подією форуму стало відкриття виставки інвестиційних проектів. У ній взяло участь понад 50 компаній. На стендах, підготовлених комунальним підприємством «Агентство економічного розвитку Севастополя», учасникам було надано інформацію про інноваційні роз-

робки, проілюстровану фотоматеріалами. Програма форуму складалася з блоків: «Енергетика», «Транспорт, порт, логістика», «Джерела фінансування проектів», «Діяльність проекту Євросоюзу», «Підтримка сталого регіонального розвитку», «Комерційна й житлова нерухомість», «Перспективи ведення бізнесу в Севастополі», «Туризм та індустрія розваг». Кожен охочий міг ознайомитися з особливостями всіх проектів, отримати додаткові відомості безпосередньо від авторів робіт. Учасники виставки презентували як великі інвестиційні розробки, що встигли набути популярності (приміром, «Балаклава Green», бізнес-центр на площі Повсталих, готельний комплекс «Аквамарин»), так і геть нові об'єкти, котрі раніше не виносили на загальний розгляд.

Інвесторам у Севастополі пропонують вкладати кошти в готелі, житло, рекреаційні, розважальні та торговельні комплекси, офісні центри. Лише 9 із 50 представлених проектів стосувалися об'єктів, пов'язаних з промисловістю і транспортною інфраструктурою.

У роботі форуму взяли участь близько 400 осіб. Серед них – бізнесмени з ближнього і далекого зарубіжжя, представники банківських структур, економісти, депутати місцевих рад, керівники комунальних підприємств, чиновники обласних і районних адміністрацій.

Голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир ЯЦУБА (на знімку) зазначив:

– На цій виставці відчувається подих нового Севастополя. Мені дуже приємно, що на наше запрошення відгукнулися багато бізнесменів. Основну роль, звичайно, відіграють наші інвестори: люди, яким не байдуже майбутнє міста. Перспективи величезні. Особливо я наголосив би на розвитку морської галузі та туризму. Ми бачимо, що з'являються реальні пропозиції, вигідні і підприємцям, і простим городянам.

Кожен учасник форуму одержав своєрідний інвестиційний атлас Севастополя, в якому є перелік і короткі характеристики проектів, а також каталог земельних ділянок, призначених для продажу на аукціоні.

ДП «Севастопольський торговий порт» на інвестиційному форумі представило чотири проекти. Два з них пов'язані з розвитком вантажних районів, які розташовані за межею Севастополя, в Інкермані. Головна перевага цих об'єктів — наявність вільних площ. Крім того, на території розміщені адміністративні будівлі, склади та майстерні, комунікації й дороги, причальні стінки — все, що необхідно для повноцінної організації вантажно-розвантажувальних робіт.

Один із інвестиційних проектів пропонує приватним компаніям взяти участь у реконструкції будівлі морського вокзалу. Згідно із задумом місцевих архітекторів, нинішній вокзал можна доповнити ресторанно-готельним комплексом. У такий спосіб виграють обидві сторони: порт отримує сучасний пасажирський термінал, що відповідає всім вимогам приймання круїзних суден, а інвестор — готель і ресторан в історичному центрі міста. За розрахунками, сума інвестицій становитиме 20 млн. доларів США. Але ця цифра приблизна, адже інвестори можуть запропонувати власний проект реконструкції і відповідно коригувати суму вкладень.

Ще один проект є цікавим для інвесторів. Ідеться про ділянку землі на в'їзді до міста, де нині розташований автомобільно-транспортний майданчик порту. Він дуже зручний для організації транспортної та складської діяльності.

У прес-конференції в рамках форуму брали участь голова Севастопольської міської держадміністрації Володимир Яцуба та голова міської ради Юрій Дойніков. Запитання журналістів стосувалися найбільш цікавих для севастопольців тем. Багатьох цікавить майбутнє цирку, а також доля дельфінарію в Артбухті, колектив якого багато років домагається законної участі в реконструкції свого підприємства, проте поки що не дістав на це схвалення міського керівництва. У місті подекуди хочуть закрити, бо на його територію претендують інші люди.

На думку Володимира Яцуби, нинішній стан міського цирку не задовольняє ані севастопольців, ані владу. Майбутнє цього закладу обговорюється з Міністерством культури України. Що стосується долі дельфінарію, голова міськдержадміністрації висловив готовність зустрітися з керівниками цього підприємства і спільно розв'язати проблеми.

Голова міської ради Юрій Дойніков у розмові з кореспондентом журналу «Віче» аргументовано розвіяв міф про те, що хтось зазіхає на територію дельфінарію. Чинники наголосили, що в розвитку міста можуть брати участь і вітчизняні, і зарубіжні інвестори. Цьому ніхто не збирається перешкоджати.

Представники преси дізналися, що Севастопольський морський рибний порт планує залучити до розвитку свого підприємства 50 мільйонів доларів. Про це на форумі «ISIF-2011» заявив начальник цього підприємства Микола Мозговий.

А найреальнішим інвестпроектom у Севастополі фахівці вважають реформу міського теплозабезпечення вартістю 31 мільйон доларів. Завдяки цьому проекту протягом п'яти років у місті буде розв'язано проблему теплопостачання. Серед цікавих приватних проектів в енергетиці — будівництво генерувальної теплоелектростанції на вулиці Хрустальова, а також 5-мегаватної станції на сонячних батареях. Чимало ідей стосуються сфери нерухомості, яхтингу, туризму та рекреації. Звісно, влада й севастопольці зацікавлені в тому, щоб інвестори не помилилися адресою.

Напередодні відкриття інвестиційного форуму Володимир Яцуба ініціював акцію «Троянди — Севастополю!». Одразу кілька регіонів України пообіцяли подарувати місту-герою близько 40 тисяч кущів троянд. Під егідою керівництва Донецька, Харкова, Вугледара, Волинської області та Києва найближчим часом місто отримає першу партію обіцяних кущів. Севастопольці щиро раді цьому. Головні, кажуть вони, щоб троянди прижилися і щоб голові міськдержадміністрації, який багатьом імпонує конкретними й добримі справами, вистачило сил реалізувати все задумане.

Коли матеріал готувався до друку, у Севастополі почали садити троянди.

Американський китобійний вітрильник «Ессекс» був кілька разів протаранений велетенським китом.

Судно водотоннажністю 238 тонн вийшло на промисел із порту в штаті Массачусетс ще в 1819 році. Протягом майже півтора року екіпаж бив китів у південній частині Тихого океану. Однак, перебуваючи аж за 2 000 морських миль (3 704 км) від узбережжя Південної Америки, йому не вдалося здолати 80-тонного білого кита, котрий двічі атакував і зрештою затопив корабель.

20 матросів на трьох крихтих шлюпках дісталися безлюдного острова Хендерсон, що нині входить до складу британських островів Піткерн. Голод, спрага та канібалізм згубили майже всіх членів екіпажу. Капітана Полларда й першого його помічника Чейза тільки через 95 днів після нападу кита врятувало інше китобійне судно. Чейз пізніше написав звіт про цю пригоду, що через тридцять років ліг в основу роману Германа Мелвілла «Мобі Дік».

Однак усі ці історії півтора століття вважалися просто матроськими «байками про білого кита», аж поки 1974 року схожу особину — молоду самку кашалота-альбіноса справді зловили у водах Атлантики й доправили до океанаріума для вивчення.

Ю. Ц.

